Stjernen.

P. Ebbeson, Redaktör

Alt Bladet vedkommende saasom: Indsendelser, Adresseforandringer o. s. v. adresseres **„Stjernen" Dannebrog, Nebraska.**

Penge kan sendes i „Money Orders", Post Note, Bank-Note eller i Registeret Breve.

„Stjernen" er det billigste danske Blad i Amerika; koster blot $1.25 om Aaret, men sendes vel at mærke kun mod Forskudsbetaling. 3 Uger efter Forfaldstiden stanses Forsendelsen, og man har da at abonnere paany, hvis man fremdeles ønsker Bladet.

Til Klubber paa fem Abonnenter sendes „Stjernen" et Aar for $5.00, eller blot $1.00 hver.

Folk, som ønsker at gjøre sig bekjendt med „Stjernen", vil paa Forlangende faa Bladet frit tilsendt i 3 Uger, og ved Indsendelsen af 15 Cents i Stamps, i 8 Uger. Ved Udløbet af denne Tid stanses Forsendelsen om ikke bestilt paany.

"STJERNENS" AGENTER.

„Stjernen" kan bestilles hos efternævnte Herrer, der som vore Agenter er bemyndigede til at modtage og kvittere for Abonnementspenge.

N. Fr. Hansen, General-Agent, Cedar Rapids, Iowa.

C. H. Christensen, Fremont, Nebr.
Chr. Johnson, Minden, Nebr.
N. Christensen, Clarkson, Kansas.
H. H. Grunsberg, Hampton, Nebr.
O. C. Rodby, Deerfield, Dane Co., Wis.
P. Paulson, U. P. Depot, Cheyenne, Wyo.
Erik Knudsen, Davey, Lancaster Co. Neb.
B. M. Bager, Akron, Colo.
Fotograf C. C. Smith, NorthHamhill, Ore.
Jens Jensen, 1907, 27 Ave. & Burdette St., Omaha, Nebr.
Albert Christensen, Thurman, Arapahoe Co., Colo.
A. P. Johnsen, 816 16. Ave., Council Bluffs, Iowa.
Marius Ericksen, Easton, Fresno Co., California.

Prøvenumre eller manglende Eksemplarer faas ved Agenterne naar Henvendelse derom sker itide.

Boghandler N. Fr. Hansen, Cedar Rapids, Iowa, er „Stjernen"s østlige Generalagent. Han ansætter Lokalagenter og besørger alt Ekspeditionen vedrørende med samme Autoritet, som Bladets Udgiver. Alle „Stjernen"s Holdere østenfor Missourifloden vil behage at indsende Betaling, Bestilling og Forlangender om Prøvenumre til Mr. Hansen.

Kongresmand Kem har udrettet det, som Dorsey aldrig kunde opnaa. Det er lykkedes ham at udvirke, at en Part af Regjeringens Bevilgning til topografiske Opmaalinger anvendes paa den vestlige Del af Nebraska. Dette er en meget vigtig Sag for de Setlere, som er afhængig af kunstig Vanding for at kunne gjøre en Sukses af deres Farmeri.

„Dansken" er Navnet paa et nyt Blad, som en af „den danske Kirkes" Præster har startet i Neenah, Wis. Det nye Blad truer tilsyneladende med at gribe ind i „Dannevirke"s Næringsvej; thi en af dette Blads Medarbejdere, Past. Grundtvig, giver i sidste No. af „Dann." den arme Dansker en Overhaling, der mildest talt vilde være syndig, hvis ikke den kom fra en gejstlig Mand. Dersom Jersild kan taale flere Anløb af denne Slags uden at fortvivle, vil han sikkert have Krav paa almindelig Beundring. Vi mener at „Dann." burde skamme sig ved at behandle en ny Kollega paa denne uridderlige Vis.

Bliver det Cleveland?

Det altoptagende Spørgsmaal er: Vil Cleveland blive nomineret paa det demokratiske National-Konvent, som i disse Dage er samlet i Chicago? I de sidste Par Dage har Clevelands Stjerne hævet sig højt op over Synskredsen, og paa den Tid dette skrives er det saa sikkert som nogen politisk Mulighed kan være, at Cleveland bliver Konventets Valg. Tammanys Krigere, som har svoret at jage Tomahawken i Clevelands brede Ryg, hvis han faar Nominationen, holdt i Søndags Aftes en Aandedans ude ved Bredderne af Michigansøen og bekjendte sin Tro paa den kommende Messias — Hill. Storhøvdingen for Tammany-Banden — Croker — vil anføre de berygtede Barbarer i Anløbet mod de ti Clevelands Stammer. Men det nytter næppe, Cleveland har Overvægten. Hans Støtter paastaar at han har 560 St., og selve Modstanderne indrømme ham 500 St. Hvilken Indflydelse Tabet af Staten New York vil have paa Clevelands Chancer til Valg, hvis han bliver nomineret, er ikke godt at sige. For fire Aar siden havde det en dræbende Indflydelse, thi Hill og Tammany-Ringen arbejdede for Harrison og opnaaede saaledes at vippe Cleveland. Hill og Tammany-Barbarerne vil i Aar gjøre det samme, og kan Cleveland ikke klare sig uden New York vælter han igjen. Men maaske han kan det, hvis ikke han ogsaa taber Indiana. Meget beror imidlertid paa til hvilken Side Folkepartiet gjør de størst Indhug.

General Palmer fra Illinois har helt trukket sig ud af Kapløbet og har meddelt sine Venner, at han af alle Kræfter vil arbejde for Clevelands Nomination. Men der er andre mindre Stjerner, som efterstræbe Nominationen i Tilfælde det skulde glippe for Cleveland. Foruden Hill er der Senator Gray fra Delaware, Senator Gorman fra Maryland og Guvernør Boies fra Iowa.

Blandt Kollegaer.

Dette Blads Redaktør lagde i Fredags Pennefjæren til Side for et Par Dages Tid og foretog en lille Afstikker ind paa Kollegaernes Gebet.

Først samledes vi med Statens Reform-Redaktører ved det halvaarlige Møde, som den Dag afholdtes i Grand Island. Ca. 40 af Penneførerne, som slider sig selv op i den gode Sags Tjeneste, var her samlet, og et interessant Møde holdtes. Borgmester Boyden og Redaktør, Verdensudstillingskommissær Mobley modtog paa Byen Grand Islands Vegne de fremmede Redaktør og førte os omkring til alle Byens Seværdigheder. Paa Forretningsmødet blev der taget Forholdsregler til en fælles Samvirken i anstundende Valgkamp. Mødet bidrog meget til at styrke Forholdet mellem de ny Partis Vaabendragere i Nebraska.

Fra Grand Island gjorde vi et Løb ned til Omaha, hvor vi tittede ind til Kollega Neble, som just var kommen hjem fra Chicago, hvor han i længere Tid havde opholdt sig i Forretningens Interesse. Altid gjæstfri og forekommende skjød Redaktør Neble sit Arbejde til Side og tog os rundt i Byen. Vi beklage at vor knappe Tid ikke tillod os at modtage hans venlige Indbydelse til at tilbringe Søndagen i hans Hjem. Ogsaa Mr. H. Neble er vi Tak skyldig for udvist Venlighed ved Besøget i Trykkeriet. „Den Danske Pioneer" er bleven en Sukses under D'hrr. Nebles Ledelse.

Den republikanske Platform.

Efter Haanden som Aarene svinde hen bliver den republikanske Platform længere. Den bliver ogsaa mere og mere intetsigende og tvetydig.

Planken om Pengespørgsmaalet er et gjennemskueligt Forsøg paa at vildlede. Hensigten var vel nærmest at holde de vestlige Republikanere i Partiet. Det var ogsaa kun for det, og de vestlige Republikanere vil nu som tidligere blive skuffet i deres Haab om Reform gjennem det republikanske Parti.

I de sidste tyve Aar har det republikanske Parti systematisk og vedholdende arbejdet paa Sølvpengenes Udryddelse. Enhver mod Sølvet fjendtlig Lov, der findes paa vore Lovbøger, blev vedtaget af en republikansk Kongres og sanktioneret af en republikansk Præsident. Senatet forlanger Partiet i sin nuværende Platform „Brugen af baade Guld og Sølv som Standard-Penge." Enhver national Lov, som har begunstiget en Slags Penge paa en anden Slags' Bekostning, er bleven vedtaget af det republikanske Parti. Desuagtet erklærer denne Platform, at Partiet begunstiger saadan Lovgivning, „som vil gjøre en Dollars Kjøbe- og Betalings-Evne, enten den er Guld, Sølv eller Papir, alle Tider ensartet". Enhver Greenback-Dollar, som blev skamferet af Undtagelsesbestemmelsen i 1862, stempler denne Planke som en Usandhed. Enhver Skatkammer-Note, som er bleven udstedt under Sherman-Loven fra 1890, gjør denne Platform til Løgn.

Iøvrigt er Minneapolis-Platformen lige saa mærkelig for hvad den ikke siger som den er for hvad den siger.

Platformen endosserer ikke McKinley-Loven, den priser ikke Republikanerne i Kongressen fordi de sammen med Wall Street-Demokraterne knuste Blands Sølvlov; den nævner ikke med et Ord Farmeralliansen, Reformbevægelsen eller Folkepartiet; den omtaler ikke Sherman-Loven, har ikke et eneste Ord at sige om Jernbanespørgsmaalet eller National-Bankerne. Disse ere dog Dagens brændende Spørgsmaal. Hvorfor forholder Platformen sig taus overfor dem?

Paa den anden Side skal vi ikke benægte, at der i den republikanske Platform findes adskillige underordnede Principper, der har Krav paa almindelig Billigelse. Forlangenderne om Beskyttelse for de i Jernbanetjenesten ansatte Arbejdere, Indførelsen af Brevombæring i Landsbyer og landlige Distrikter, Indlemmelsen af de tiloversværende Territorier i Unionen og de tørre Landarealers Indordning under en retmæssig Lovkontrol, er noget, som alle Partier kan give sin udelte Tilslutning.

Men naar Platformen i sin Slutningsparagraf praler af den store Velstand, Landet har nydt under Harrisons Administration, maa den Opfattelse gjøre sig gjældende, at det er de beskyttede Fabrikanter og Monopolister, der er blevne saa velstaaende, thi den almindelige Mand har nydt alt andet end „Velstand" under det Harrison'ske Regime.

Ingen Sammensmæltning!

Independent Kongresmænd fremsætter sine Ansuelser om Pengespørgsmaalet.

Folkepartiets Mænd i Kongressen er ikke meget tilbøjelige til at tage Aktier i de gamle Partiers Platforme og Løfter. De er bleven narret for tidt. For kort Tid siden rettede Præsidenten for Colorados Frisølvs-Liga, Mr. Slater, en Opfordring til Folkeparties Repræsentanter i Washington om at bruge deres Indflydelse til at bevæge Konventerne i Minneapolis og Chicago til at optage Spørgsmaalet om Frimøntning paa sine respektive Platforme. Men „the alliance ning" gav Mr. Slater følgende Svar:

„Mr. H. Slater, Fmd. for Colorados Frisølvs-Liga: Deres Brev til Folkepartiets Medlemmer af Kongressen er modtaget og skjænket den tilbørlige Overvejelse. I Besvarelse skal vi ikke undlade at forsikre, at vi nøje stemmer overens med Deres Anskuelser med Hensyn til den frie Møntning af Sølv. Vel anser vi det ikke som en fuldstændig Løsning af Pengespørgsmaalet, men dog er det et Skridt i den rigtige Retning. Det er ud fra dette Synspunkt at vort Parti, dets Ledere og Lærere samdrægtigt arbejder for begge Metallers Ligeberettigelse som Pengemidler. Og vi ophører ikke med Agitation og Afstemning førend begge Metaller møntes ens eller begge sættes ud af Gyldighed som Pengemidler. Efter vor Fornlening findes der ikke nok Metal til at forsyne Verdensefterspørgslen paa Penge, og for Fremtiden kommer vi hovedsagelig til at stole paa lovgyldige Sedelpenge. Vi tror at den nuværende ulige Behandling er til stor Fordel for Spekulanterne i London og til tilsvarende Tab for Farmeren i Amerika, som sælger Hvede, Bomuld og andre Produkter paa Londons Marked i Konkuranse med de sølvbrugende Lande.

Fri Møntning er og maa nødvendigvis være et af Folkepartiets Hovedprinsiper. At afvige derfra vilde være Forræderi imod hverandre og imod Landet. Vort Parti er og har altid været et Frisølvs-Parti. Men vi har tillige andre fælles Principper, som vi ikke kan forbigaa, naar det gjælder om at besvare oprigtige og praktiske Mænd.

Vi tror ikke at en Løsning af Pengespørgsmaalet alene vil befri vort Folk for den nu lidte Uret. Hvad nytter det at have fuldt op af gode Penge, naar Korporationerne har Transportmidlerne i sine Hænder og har Magt til at sige: „Dine Penge eller dit Liv!" til enhver Mand, som søger et Marked for sine Produkter? Ej heller tror vi at en Løsning af Penge- og Transportspørgsmaalene tilsammen vil kunne redde Folket fra Nød, saalænge Landets Jordarealer sælges til Monopolister og Korporationer i Wall Street og London. Med andre Ord: en rigelig Forsyning af Guld, Sølv og Greenbacks vil kun gavne Landets Arbejderstand grumme lidt, saalænge det Maskineri eksisterer, hvor igjennem Bank-Korporationer kan kontrollere hele Landets Pengemasse. Arbejderne vil dog være nødsaget til at arbejde den længste Tid for den mindste Betaling eller gaa og sulte i tvungen Lediggang.

En politisk Platform, som ikke omfatter de fire Programsager — Penge, Transportvæsnet, Land- og Arbejderspørgsmaalet, er efter vor Formening ikke fuldstændig. En saadan Platform maa nødvendigvis kræve fri og ubegrænset Prægning af Sølv. Hvis De kan samvittighedsfuldt forene Dem med os paa en Frimøntnings-Platform som denne, vil vi hjerteligst og broderligst byde Dem velkommen.

Med Hensyn til de to gamle Partier, som De endnu synes tilbøjelig til at tro paa, hvis De vil gjøre visse Løfter i sin Platform — spørge vi blot: Hvad mere kan de löve for Fremtiden end de har lovet i Fortiden? Og naar de har brudt sine Løfter hidtil, vil de da ikke gjøre ligedan igjen? Deres Platforme minder en om et Jernbanetogs Platforme — de er ikke til at staa paa, men til at komme ind ad. Før Valget lover de alt til alle, men siden tjener de alene sine Herrer i Wall Street og London.....

Til Slutning ønsker vi at sige, at naar De længe nok har bejlet til de to gamle Wall Street-Partiers Gunst, og er bleven narret tidt nok til at overbevise Dem om, at „Druen ikke plukkes paa Torne og Figner ikke paa Tidsler", vil De endda finde os i Striden for Frimøntning, og Indgangen til vort Parti vil endnu være aaben for alle alvorlige, patriotiske Mænd, som er villig til at hjælpe os med denne og andre nødvendige Reforme. Men vi kan ikke slutte os til noget Parti, der alene hylder Frisølvmøntning, men forøvrigt tillader Wall Street at beholde Sædet med fuld Magt til at undertrykke Folket med al det fuldkomne Maskineri, de nu har til sin Raadighed. En enkelt Planke om den frie Prægning af Sølv er for smal til at rumme alle de vigtige Spørgsmaal, der saa nøje er forbundne med den industrielle Trældom, som nu truer Landet. Men der maa tages Bestemmelser angaaende Kontrollen af Penge, Land og Transport, og fremmed Pengemagt. Paa en tidssvarende Platform lig denne byder vi alle alvorlige og patriotiske Borgere velkommen."

Et Menneskes Kapitalværdi.

I den norske statsøkonomiske Forening har Direktøren for det norske statistiske Centralbureau holdt et Foredrag om et Menneskes økonomiske Værdi, og til dette sluttede der sig en Diskussion, i hvilken flere fremragende Mænd i Norge toge Del, deriblandt Statsminister Schweigaard, Professorerne Aschehoug og Morgenstjerne, Landbrugsdirektør Smitt m. fl. Der foreligger nu Referat af Foredraget og Diskussionen, og da de omhandler et Emne, som har almen Interesse, skulle vi her give et kort Oversigt over de fremkomne Oplysninger.

Direktør Kjær fremhæver først, at Mennesket selv med sine legemlige og aandelige Kræfter repræsenterer en Værdi, en Kapital, dette giver sig praktisk til Kjende i en Mængde Forhold. Man betænker f. Eks. blot, hvilket økonomisk Tab der forvoldes en Familje, naar Familjeforsørgerens Arbejdskraft nedbrydes ved Sygdom; et andet slaaende Udtryk for, at det enkelte Menneske repræsenterer en Kapital, har man deri, at denne Kapital er Gjenstand for Forsikring; Ulykkesforsikring og Livsforsikring er jo netop baseret paa den Betragtning, at Mennesket repræsenterer en vis Værdi. Den Værdi, Mennesket repræsenterer, frembringes ligesom andre Værdier ved Produktionsomkostninger, der er ganske betydelige, og under Tiden kan denne Menneskets Værdi fremtræde som lige frem Salgsværdi, f. Eks. i Slavehandelen, og der henvises til et i sin Tid stedfundet stort Slavesalg i Nordamerika, hvor 57 Negre, Voksne og Børn, solgtes for en samlet Sum af 44,000 Dollars. Direktør Kjær mener derfor, at det er berettiget at tillægge Mennesket en Kapitalværdi og gjøre denne til Gjenstand for Beregning.

Støttet paa Undersøgelser, der er foretagne af Dr. Engels i Sachsen, kommer Direktør Kjær til det Resultat, at en 15aarig Dreng eller Pige af Arbejdsklassen har kostet ved Fødsel, Ernæring og Opdragelse omkring 3000 Kr., og at en 20aars Yngling med Middelbannelse og ligeledes en ung Pige i samme Alder og med tilsvarende Dannelse har kostet 9 a 10,000 Kr. Det er saaledes overordentlig store Summer, en voksen Mand eller Kvinde repræsenterer, og adskillige vigtige Samfundsspørgsmaal belyses ved disse Tal. Der er saaledes Udvandringen; det er enorme Værdier, der gaar tabt ved denne. Kjær regner saaledes, at Norge aarlig taber omkring 15 mill. Kr. i personlig Kapital ved Udvandringen; Danmarks Tab er mindre, men dog ogsaa meget stort. Der med være dog ikke sagt, at Udvandringen er uheldig, tvert i mod, den er nødvendig og hensigtsmæssig. Der fødes og opdrages nemlig flere Mennesker, end Landet behøver, og det er da rigtigt for alle Parter, at en Del af disse udvandrer; men et Tab er det alligevel for Samfundet.

Man kunde rejse dette Spørgsmaal, om den Kapital, som er nedlagt i Børnene, ogsaa forrenter sig? Er en Arbejder virkelig ogsaa de 3000 Kr. værd, som han har kostet? Direktør Kjær mener jo, Menneskekapitalen forrenter sig, men denne Forrentning sker i de sjældneste Tilfælde ved Opspæring af materiel Kapital, for de allerflestes vedkommende sker det derved, at en Arbejder, foruden at underholde sig selv, tillige føder og opdrager Børn, som han overleverer Eftertiden som Erstatning for, hvad han selv i Barndommen har kostet Fortiden. En tysk Statistiker, Dr. Becher, har beregnet, i hvilke Aldersklasser en Arbejder i Gjennemsnit forbruger mere end han frembringer, og i hvilke Aldersklasser han frembringer mere end han forbruger. Resultatet er, at indtil det 14de Aar er Udgifterne (Forbruget) større end Indtægten (Frembringelsen), der er altsaa Underballanse, men i de følgende Aar er Indtægten større, og i Alderen fra 25 60 Aar er det aarlige Overskud for Samfundet i Gjennemsnit henved 200 Mark, efter det 60de Aar kommer der atter Underballanse, der er stærk voksende med Aarene.

Der kan selvfølgelig indvendes, at Mennesket overhovedet ikke kan opfattes som en Værdi, da det er et frit Væsen, der ikke kan kjøbes eller sælges, og baade ved dets Fødsel, dets Opdragelse, dets Livsvirksomhed og ved Slutningen paa Livet gjør helt andre Hensyn sig gjældende end de økonomiske. Dette har Dir. Kjær ogsaa set, og han har ment, og det vistnok med Rette, at det har sin Betydning saaledes særlig at udsondre den rent økonomiske Side af Menneskelivet, idet man derved faar et klarere Syn paa forskjellige Forhold. Det er saaledes af Betydning at faa fremdraget den overordentlige Størrelse, som de Værdier har, der er inkorporeret i Menneskene, og faa paavist, at de er langt større end de egentlige og materielle Værdier, der findes uden for Mennesket. Dette forklarer adskillige Fænomener, saaledes det, at et Samfund, hvor de personlige Kræfter er sunde og gode kommer sig saa paafaldende hurtigt efter en eller anden Ulykke, der ødelægger den materielle Formue, f. Eks. en Krig; thi de personlige Kræfter er et Lands største Kapital, og er den bevaret, bliver de ydre Ting hurtigt erstattede.

En ny Opfatning af Anarkisterne.

Anarkisterne er, som bekjendt, Tilhængere af den Lære, at der ikke bør findes noget Stats-Samfund og ingen Tvangslove; Menneskene bør—siger de—styres af Moralens Lov og den derpaa støttede frivillige Virksomhed. For at naa en saadan Tilstand, maa de nuværende Samfunds-Indretninger aldeles omstyrtes, og derfor tror de sig berettiget til at anvende ethvert Middel, de anser for hensigtsvarende.

Denne Lære har faaet flere og flere Tilhængere i den senere Tid i alle civiliserede Lande; deres talrige Mord af Politimænd og andre Redskaber for Opretholdelse af den nuværende Samfunds-Orden vækker stor Opsigt og Uro. Ikke mindst er dette Tilfælde i Frankrig.

Den berømte franske Forfatter Zola har i den Anledning udtalt følgende:

„Om Anarkisterne—jeg taler kun om de ærlige, overbeviste Anarkister—kan kun være en Mening: De er Poeter. Anarkismen er den evige „Digtning i Sort," der er gammel som det Onde, som Smerten. Anarkisterne er Hjertemennesker, med fynske Hjerner, ude af Stand til at vente paa Opfyldelsen af sin Drøm. Tro ikke, at de skriver sig fra fornylig. De har eksisteret fra saa længe, der har eksisteret Samfund. Op ad de uundgaaelige Onder, som enhver social Ordning afføder, har der altid eksisteret enfoldige Mennesker, begejstrede for en Drøm om ublandet Lykke. Inderlig overbeviste om Muligheden af et Paradis paa Jorden tror de tilstrækkeligt at vende tilbage til Naturtilstanden, hvad de mener bedst sker ved at nedrive den nuværende Tingenes Tilstand. Og jo skjønnere deres Drøm er, desto ivrigere har de bestandig skreget paa Nødvendigheden af at ødelægge.

Den anarkistiske Theori har levet bestandig; snart taus, idyllisk næsten, dulgt i Drømmernes Sjæl, snart larmende, voldsom, truende i Hjerner paa Handlingens Mænd. Det er især nær Civilisationens Endeligt, naar en ny Verden er ifærd med at indtage en udlevet Verdens Plads, at den med Voldsomhed bryder ud.

Thi i saadanne Øjeblikke afslører de sociale Uretfærdigheder sig for selv de mest ligegyldiges Øjne, og Ulighed bliver identisk med Uretfærdighed. Og saa føler disse Væsener, om hvilke vi taler, sig saarede i deres i Virkeligheden gode Sjæle ved disse Uretfærdigheder, som de saa ofte i Drømme har raadet Bod paa, og de har kun et Ønske: At dræbe Virkningen ved at dræbe Aarsagen, det vil sige komme Ondet tillivs ved at omstyrte det Samfund, der har affødt det.

De Folk er ærlige; thi i saadanne Sager er man ikke noget halvt. Sikkert nok er der blandt dem Individer, der har Interesse af at fiske i rørt Vande. Men dem ofrer jeg ikke en Tanke. Jeg interesserer mig kun for Ideen og dens Bærere, selv om de er aldrig saa ringe og tarvelige.

Folk er saa ængstelige for Anarkisterne! Det er en ynkelig Ængstelse! Hvorfor er Folk saa Ængstelige? Jernbanerne dræbe og lemlæste hvert Aar [illegible] Mennesker end det er lykkedes Anarkisterne at gjøre i Aartier!

Vel inser jeg, at disse Attentater [illegible] et morask Standpunkt er forkastelig; men lad os være retfærdig: Er Krigen ikke mange Gange frygtelige? Kan Moralen mon billige Krig? Og dog [illegible] Krigstilstand—ak! næsten uafbrudt [illegible] vor Klode!"

Creede Camp, Colorado.

13. Juni, 189[illegible]

Af „Stjernen" for 9de Juni ser [illegible] at min Korrespondanse om Branden endnu ikke er kommen Bladet i Hænder; men jeg skrev straks, saa den kommer [illegible] nok. Posthuset brændte jo med [illegible] Jernbanestationen i Jimtown. Jeg [illegible] ikke opregne hvad der brændte; [illegible] er indbefattet i Alt. I Onsdags, [illegible] 8de Juni, var her en storartet [illegible] brand ved Amethyst og Holy [illegible] Minerne. En vældig sort Røg [illegible] henover Bjergene og 7—8 Menn[illegible] skulle være omkomne. Dagen efter [illegible] søgte jeg Brandstedet. Der var [illegible] synderlig at se, dog var der lidt [illegible] Skoven end ellers; thi nemlig Tr[illegible] havde mistet alt deres Løv og de [illegible] Grene; men de smukke slanke Stam[illegible] stode endnu i tætte Hobe men uden [illegible] Ilden havde raset tæt op til Am[illegible] Minen, men saavel Oplagshuset [illegible] Boardinghuset og den ny Tram[illegible] (Traadvej) stod ubeskadiget. Den [illegible] nævnte skal tages i Brug den 15. [illegible] og er et storartet Foretagende. [illegible] oppe over Klipper, om over dybe [illegible] ter er rejst mægtige Træstativer, [illegible] ver er spændt tykke Staaltraade — [illegible] ter. Under den hænge store firkant[illegible] Spande; hvori Ertsen fyldes og [illegible] ter Maskineri Traadene i Bevægelse [illegible] Carerne transporteres paa den [illegible] fra Minen ned til Jernbanen i Cr[illegible]

Samme Dag (8.) blev den berø[illegible] Bob Ford (han som dræbte Jesse [illegible] mes) skudt i South Creede med en [illegible] bøsse. Skudet gik ind i Halsen [illegible] Oret og ved Siden af Kjæbebenet. [illegible] blev begravet i Lørdags og en [illegible] Vogne fulgte.

Dagen i Forvejen var en anden [illegible] skudt i Teatret. Det gaar forøvrigt [illegible] ofte paa at man næppe lægger [illegible] til det.

Allerede i Mandags begyndte [illegible] opføre Bygninger igjen paa den [illegible] Tomt og Tirsdag Formiddag stod [illegible] rede de første Huse igjen paa [illegible] I Dag (8.-Dagen efter Branden) [illegible] en Snes Huse oppe. Men flere [illegible] ninger have henlagt deres [illegible] South Creede, der nu bliver ikke [illegible] saa øde som før. Men at der [illegible] svær Tilbagegang, ses deraf at [illegible] de nyopførte Bygninger naa deres [illegible] gjængere i Størrelse og Eleganse. [illegible] indtage nu en fremragende Plads. [illegible] faa hurtigt som Posttjenesten blev [illegible] oprettet lige saa langsomt gaar det [illegible] Assuransen og det vil vist tage [illegible] der før de forsikrede ville faa deres [illegible] statning. Derfor henligger endnu [illegible] Brandtomterne store Hobe af Jern[illegible] og Jernvarer. I Dag hører jeg [illegible] Jernbanekompagniet agter at gjenop[illegible] Stationen i Jimtown. Det forlød [illegible] at man vilde nøjes med Stationen [illegible] Creede og South Creede. Var det [illegible] vet Tilfældet, da kunde man gode [illegible] „Farvel Jimtown". Tak for den [illegible] tagelse jeg sporer i „Stjernen" for [illegible] personlig. Jeg bor ikke i Jimtown [illegible] helt oppe i East Willow Gulch, der [illegible] ger helt mod Nord og ovenfor Cr[illegible] faa mit Hjem var langt borte fra J[illegible] Hvor længe det vil vare før Creede [illegible] degaar samme Skjæbne som Jimtown [illegible] kun et Tidsspørgsmaal. Der har [illegible] rede et Par Gange været Tilløb [illegible] debrand og faar den først rigtig fat [illegible] vil det hele jo gaa lige saa hurtig [illegible] en Svovlstik. Slukningsredskaber [illegible] fuldstændig og det ene Træhus er [illegible] sammen med det andet, dertil er [illegible] faa smal, at to Vogne til Nød [illegible] passere hinanden. Da jeg forleden [illegible] gik til Aastedet for Skovbranden [illegible] jeg Vejen op igjennem West [illegible] Gulch. Det er noget af det [illegible] og naturskjønneste man kan se. [illegible] styrter sig skummende og brusende [illegible] blandt de talrige større og mindre [illegible] per, som opfylde Dalen. Straks [illegible] Indgangen knejser en mægtig [illegible] som Sommerspiret paa Møens Klint [illegible] skjævt som det skjæve Taarn i [illegible] Der paa følger den ene store Sten [illegible] den anden. En snæver Sti er [illegible] for Mulerne, som bærer Ertsen [illegible] Den bugter sig frem mellem Bakke[illegible] Klipperne. En uafladelig Brusen [illegible] og Faldene bliver hyppigere indi[illegible] ende i et storartet Fald ud for en [illegible] ning i Klipperne ikke større end at [illegible] til Nød kan passeres af en lukket [illegible] Ved Hjælp af en betydelig Bro [illegible] Faldet er Stien ført inden for Klipp[illegible] og her ligger en Engslette bevokset [illegible] Piletræer og Buske, en mærkelig [illegible] sætning til den vilde og sønderr[illegible] Klippedal, som West Willow Gulch [illegible] ner.

Venlig Hilsen fra
Alfred Bjørnst[illegible]